

**ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN**

2. marts 2015

Besvarelse af spørgsmål 9 ad L 105 stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 9. februar 2015.

**ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET**

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 6. februar 2015 fra Danske Advokater og Danske Insolvens Advokater jf. L 105 – bilag 4.

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Svar:

Med L 105, der blev fremsat den 19. december 2014, gennemføres blandt andet dele af indskydergarantidirektivet, der går under forkortelsen DGSD (Deposit Guarantee Schemes Directive). Direktivet har til hensigt at skabe yderligere harmonisering inden for Den Europæiske Union i relation til dækning af indskydere i tilfælde af et instituts afvikling eller konkurs. Det er således hensigten med direktivet, at indskydere i Danmark og i andre europæiske lande behandles nogenlunde ens i tilfælde af et pengeinstituts afvikling eller konkurs.

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

Som det fremgår af henvendelsen fra Danske Advokater og Danske Insolvens Advokater af 6. februar 2015, indeholder DGSD en udtømmende liste over, hvilke typer indskud, som grundet deres karakter, kan opnå en særlig dækning ud over 100.000 euro. Af denne liste fremgår advokaters klientkonti ikke. DGSD giver således ikke mulighed for, at Danmark kan opretholde den gældende ubegrænsede dækning af advokaters klientkonti.

Forslaget fra de to organisationer om en detailregulering af advokaters eventuelle erstatningsansvar over for deres klienter vil ikke harmonere med hensigten og formålet med direktivet og lovforslaget, som er at yde beskyttelse af indskydere i tilfælde af et pengeinstituts afvikling eller konkurs. Erstatningsansvaret for advokater i forhold til klientkonti følger således de almindelige aftaleretlige og erstatningsretlige regler. Dette er et civilretligt spørgsmål, som må håndteres som en del af f.eks. aftalegrundlaget eller via en privattegnat forsikrings- eller garantiordning.

Det kan i den sammenhæng nævnes, at der allerede i dag er personer og virksomheder, der håndterer betroede midler, men som ikke har fuld dækning af Indskydergarantifonden i tilfælde af et pengeinstituts afvikling eller konkurs. Det følger således af gældende ret, at eksempelvis forsikringsmæglervirksomheder skal indsætte betroede midler på en særskilt

konto i et pengeinstitut, og at denne klientkonto skal omfattes af en garanti.

Det skal derudover bemærkes, at der med loven indføres begrebet en ”berettiget indskyder” i overensstemmelse med DGSD. Det medfører, at det er den reelle ejer af et indskud, der dækkes af Garantiformuen, og ikke nødvendigvis den navnenoterede indskyder, som det er tilfældet i dag i forhold til dækning fra Indskydergarantifonden. Det betyder, for så vidt angår advokaters klientkonti, at advokatens klientbogholderi vil være tilstrækkeligt til at identificere, hvem der er den berettigede indskyder, og enhver klient, der har midler på en advokat klientkonto, vil således være dækket af Garantiformuen på samme måde, som enhver anden indskyder i pengeinstituttet.

I forhold til bemærkningerne omkring valg af pengeinstitut skal det understreges, at den fremsatte lovgivning gælder både SIFI-institutter og ikke-SIFI-institutter. Det er op til den enkelte kreditor at forholde sig til den finansielle virksomhed, når fx indlån skal placeres.

For så vidt angår de nærmere spørgsmål om kuratorers placering af midler, kan jeg oplyse, at der efter direktivet ikke gælder nogen særlige regler for placering af midler.